

Szerkesztői iroda:

Kossuth Lajos utca (Márfiaffy-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények címzendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre	32 korona.	Negyedévre	8 korona.
Félévre	16 korona.	Egy óra	3 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvár, Deák Ferencz utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi ár hirdetési ára 8 fillér. Gyárosok, kereske dők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklám sora 2 korona.

Hivatalos közlemények sora 5 korona.

Nyilvántartási oszlopok garmond sora után 40 fillér fizetendő.

Az olvasóhoz.

Az új esztendő közeledtével — hódolva az általános szokásnak — mi is előfizetéseik megújítására kérjük tisztelt olvasóinkat.

Nem ismételtük programunkat, nem teszünk nagyhangú ígéreteket, de hivatkozunk 20 éves múltunkra, melyben benne van programunk, a mit híven fogunk megtartani ezután is.

Hívek maradunk ahhoz a zászlóhoz, mely Magyarország függetlenségét tüzte homlokára.

Egy sorban fogunk harcolni azokkal, a kik a népjogért, a közszerabszág kivívásáért mennek a küzdelembé.

Két évtizedes multunk fényes bizonyítéka annak, hogy állandóan a közérdek és a nemzeti czélok szolgálatában állottunk. És záloga annak, hogy ezután is rendületlen hittel és buzgalommal haladunk azon az úton, melyen olvasóink figyelme, rokonszenve és pártfogása kísért mindenkor.

Ezt a figyelmet, rokonszenvet és pártfogást kérjük továbbra is közönségünk, mert ebben van a mi erősségünk, ez a mi hitünk és bizalmunk, a melynek tudatában, csüggedést nem ismerve folytatjuk azt a munkát, a mely hazánk és nemzetünk javára szolgál!

Az „Ellenzék” előfizetési ára:

Egy évre	32 korona.
Fél évre	16 „
Negyedévre	8 „
Egy óra	3 „

Előlehet fizetni bármely naptól kezdve.

Politikai hírek.

Budapest, decz. 26.

Nagy gondot okoz a kormánynak most az, hogy küszöbön vannak a törvényhatósági tisztújítások.

Igen természetesen, hogy a régi rendszer hívei minden követ szeretnének megmozgatni arra nézve, hogy a városi tisztikar legyen hivatalban az általános választásoknál; ha ugyan úgy hozza magával a parlamenti technika, hogy az észre marad a választás.

Ebben a helyzetben csakugyan nem lehet elődönteni, hogy a közéletre nézve melyik előnyösebb, az-e, ha előbb restaurálunk, vagy pedig előbb választunk képviselőt. Több vidékről beszerzett, igen jó forrásból merített értesüléseink szerint, a vármegyei tisztikarokban nagy változások várhatók a tisztújításnál.

Ez lesz ugyanis az első restauráció, amelyet nem igazgatnak felülről a pártpolitika csavarával. Nagyon sok esztendő óta hátrahagyott egyéniségek van a vármegyei életben, a mely most joggal keresi az érvényesülést. Annál több joggal, mert az eddigi visszaszorítás merőben az erőszak műve volt.

És ez a restauráció annál nevezetesebb, mert el sem képzelhető, hogy a tíz esztendővel ezelőtti törvénybe iktatott állami közigazgatás most már át ne vitessék a gyakorlati életbe. És a jövő esztendőben megválasztandó tisztikarból kell megalakítani az állami közigazgatási szervezetet. És ez is ok arra, hogy új lendület, új vér vitessék minél több a jövő évben megválasztandó municipális közigazgatási szervezetbe.

Ugyanarról a helyről, a honnan nem is olyan régen hirdették, hogy a néppárt jövő választása után 60—70 fővel lesz a Házban képviselő és a honnan rémmeséket terjesztettek Széll paktumairól, a nemzetiségek terveiről s hasonlókról, most új „értesülés” kerül a nyilvánosság elé. Azt ujságolják most, hogy Molnár apát aligha kap mandá-

tumot, — s a néppárt eddigi száma alá fog csökkenni.

Az összeférhetlenségi bizottság eddigi működése méltán képezheti komoly megbeszélés tárgyát.

Üzletmentes politikusok, valamint üzletekkel összebonyolódott képviselőknek egyformán van okuk arra, hogy a bizottsággal elégedetlenséggel viseltessenek. Az előbbieket azért, mert ez a bizottság áll útjában az óhajtott megtisztulásnak, az üzletekben érdekelt képviselők pedig azért, mert ez a bizonytalan helyzet ránehezedik a vállalatokra is, a melyek a jövő hónapban megnyíló közgyűlési évadban kététes helyzetbe vannak állítva.

Több vállalat számol is ezzel a helyzettel s értesüléseink szerint az üzleti körökben már is komolyan beszélnek arról, hogy a politikusokat tisztán üzleti egyéniségekkel vagy pedig teljesen független, társadalomilag számító elemmel fogják helyettesíteni.

Az A—ny írja:

Tisza Kálmán még mindnagyon haragszik jubileuma elikkasztásáért. Nagy duzzogásában most el is vonult Gesztre, újra sem jön vissza, hogy elvtársaival együtt üdvözlölje a kormányelnököket. A kopott sasnak éles csőr híján már csak ez az egy módja van a bosszuállásra, no meg a visszavonulás. Az öreg elcsapja magát a szabadelvű pártot és nyugodni tér, mandátumot nem is vállal többé. Beszél, hogy a nagyváradi mandátumra helyette fia, István gróf aspirál.

A jövő évben megtartandó országgyűlés képviselő választásokról egy előkelő politikus a következőleg nyilatkozott:

A kormány a terrorizmust bármilyen formájában kerülni fogja. (Ezt bajosan hiszi el valaki.) Széllnek magának is az az álláspontja, hogy szívesebben mond le a mai nagyarányú többségről és inkább egy konszolidáltabb, homogén elemekből álló pártat támaszkodjék, melyre feltétlenül számíthat. A pártnak orthodox elemei tudják ezt és érzik is, hogy inog a talaj a lábuk alatt. A miniszterelnök újvíz beszéde minden valószínűség szerint célzásokkal fog tenni arra, hogy mily jelszavakkal fog a szabadelvű párt a választási harcra indulni.

A „liberalizmus”, a „magyar állami egység” és a „kiegyezési bázis fenntartása” fog dominálni a párt proklamációjában.

A merkantilizmus és agrarizmus jelszavai is bele fognak vegyülni ebbe a küzdelembé. Az O. M. G. E. emberei nagyobb számban fogak föllépni, hogy az inkompatibilis bankképviselekkel szemben megvédjék a gazdaközön-ség érdekeit.

A kép ma még nagyon zavaros, annyi azonban már kibontakozik, hogy a jövő képviselőház nagyon különbözni fog a jelenlegitől. Sok emberrel, ki ma még a Házban szerepet nem játszik, az új Házban már aligha fogunk találkozni.

Tisztújítás.

Sepsi-Szent-György, decz. 26.

Sepsi-Szent-György város képviselőtestülete f. évi decz. hó 22-én tartotta meg tisztújító közgyűlést Szent-Iványi Miklós alispán elnökölte mellett.

Küzdelem csak a városi tisztügyiési állásért volt, a melyre a volt ügyész dr. Bene Istvánnal szemben dr. Szász Izák pályázott. A második tanácsosi állásra Sorbán János eddigi tanácsos mellett dr. Bogdán Andor nyug. kir. aljárásbíró volt jelölve, míg a többi állásokra a régi tisztviselők egymagukban reflektáltak.

A jelölt bizottság eljárása után az elnököl alispán előterjesztette a jelölés eredményét.

Névszerint való szavazás nem kérvetvén, felkiáltással választották meg 1901—1906 ig terjedő megbízással polgármesterré lelkes éljenzések között ifj. Gödri Ferenczet, első tanácsos, helyettes polgármester lett Nagy

László; Sorbán János második tanácsos, v. pénztárnok: Sikó József, számvivő: Császár Domokos, pénztári ellenőr: Bőrczi István, rendőrkapitány és községi bíró Nagy Miklós.

A kezelő személyzet választása éle hossz sziglaa terjedőleg a következő volt: Barabás József és v. végrehajtó, Kósa József második végrehajtó, Kovács Ferencz városgazda, Sikó Béla rendőrségi inok rendőrtiszt, Nagy Károly és Sikó Lajos tanácsosi inokok, Borbély Sándor vágóhídi felügyelő és Szabó Dániel Szemerja városrészi tizedes.

A közgyűlés felfüggesztése után a bizalmi férfiak Botár Albert, Gyárfás Győző, id. Süss József és ifj. Nagy Elek a tiszti állásra a névszerinti szavazást vették be. Összesen 64 szavazatot adtak be, amiből egy szavazat nem jött egyénre esett és 35 szavazattal dr. Bene István volt tisztügyiész nyerte el újból az ügyészi állást.

Képviselőválasztási mozgalom.

Marosvásárhely, decz. 26.

Marosvásárhelyen megüresedett a II-ik választókerület mandátuma. Képviselője dr. Bernády György bevégezte kurta politikai pályafutását. Mikó Árpád főispán kinevezte Marosvásárhely sz. kir. város főkapitányává s ezért az állásért leteszi mandátumát.

Erre a helyre megindultak a jelölések. Az erős függetlenségi kerület — úgy látszik — két pártba szakad. A polgárság többsége S. Szakács Péter iparkamarai titkárt, a székei ügyek lelkes harcosát, egy igaz, tiszta székely léptetett föl, a ki az iparos osztály érdekében szövetkezetek, nyugdíj-intézet és más intézmények alakításával, valamint a hazai ipar érdekében tanúsított buzgó tevékenységével már is kiváló érdemeket szerzett magának.

A párt elnöksége pedig Bedőházy János pártelnökökét jelöli, a ki azonban a polgárság szegényebb tagjai között nem elég népszerű, hideg, zárkózott modora miatt.

A Szakács Péter jelölése érdekében ünnep első napján 48 függetlenségi polgár aláírásával falragaszokon hívták föl a közönséget, ugyanaz nap délután pedig Letzters Samu vendégülje nagytermében gyűlést tartottak, a melyen mintegy 200 választó polgár vett részt. A jelen voltak általános lelkesedéssel S. Szakács Pétert kiáltották ki képviselőjelöltjükné s egy 20 tagú bizottságot küldöttek ki, hogy a párt elnökségét erőből értesítsék s fölkerjék, hogy a jelölés végleges meghatározása végett hívjon össze pártgyűlést.

Az elnökség karácsony másodnapján d. u. 2 órára László György vendégüljébe hívott össze pártgyűlést, a melyen a párt tagjai szintén tekintélyes számban jelentek meg.

A jelölés dolgában nem tudtak határozatot hozni, mert nagyszámú szocialista gyűlt be a terem hátsó felébe és ezek oly zajt, oly lármát csaptak, hogy nyugodtan tanácskozni nem lehetett, sőt komoly összeütközéstől is kellett tartani. A gyűlés aztán arra a határozatra szorítkozott, hogy 100 tagú bizottságot küldött ki a jelölés és előleges intézkedések megtétele végett. Ezt a dolgot is oly ügyesen kezeltette elő az elnökség, hogy a mikor a 100 bizottsági tag névsorát kellett felolvasni, összeolvastak 2—300 tagot, közötté halottakat, 18 próbás mamelukokat, egy nevet kétszer is.

A pártban a szakadás elkerülhetetlennek látszik. Mindennek az oka pedig az elnökség.

Hónapok óta hangzottatták jobbra-balra a Szakács Péter jelölését, sőt a lapokban is több ízben kelt szárnyra ez a hír. Soha még csak érdemesnek sem tartották felelni rá, vagy kijelenteni, hogy a pártnak ki a hivatalos jelöltje.

Ha tettek is valamit lépést, abból a nyilvánosságot teljesen kizárták, szűk baráti körben 10—12 ember határozott a párt sorsa fölött, de elfeledték azt, hogy a polgárság is öntudatra ébredt s többé nem hajlandó vakon követni azt, a mit a „nagyobbak” határoznak.

A kerület szabadelvű pártja a mandátumot Geréb Béla polgármesternek ajánlotta föl, a kinek — ha csak a függetlenségi pártban valahogy az ellentéteket nem sikerül kiegyenlíteni — könnyű lesz a győzelem.

Villamvilágítás és a villamos energia szolgáltatás ügye Kolozsvár.

(Válasz Tutsek Sándor dr. ur észrevételeire.)

Irtá: Kis Mór dr. v. biz. tag.

A czimben jelzett ügyre vonatkozó jogi véleményem, — mint ez Merza Lajos barátom cikkéből kitűnt — rövid idő múlva, teljes terjedelmében, a döntő szó kimondására hivatott törvényhatósági bizottsági tagársaim kezében lesz. Mihelyt ez bekövetkezik, mindeniküknek alkalmam lesz meggyőződni, hogy Tutsek dr. tagtársam és egykori kedves tanítványom, olyan állításokat imputál

nekem, amilyeneket vagy egyáltalában nem, vagy egészen másként mondtam, másrészt lényeges dolgokat hallgat el, mikre nagybecsű észrevételeit mulhatalanul ki kellett volna terjesztenie. Szorítkozmom tehát ezt utalt nehány, elkerülhetetlenül szükséges érdemleges megjegyzésre.

Mindenekelőtt örömmel konstátálom, hogy az én igen t. ellenfelem belátta egyik kardinalis állításának téves voltát és most már, tartózkodás nélkül, elismeri, hogy a villamos vállalat kizárólagosságát semmiféle és így, a beismerése szerint, általa hibáson értelmezett belügymin. rendelet sem akadályozza, minél fogva, a téves alappól levezetett összes következtetéseit ő maga nullifikálja. De más részt sajnálattal kell bevallanom, hogy én az ő álláspontját, a nyert magyarázattal után, nem hogy osztani, de most már, igazán, még csak megérteni sem tudom.

Hisz ő „észrevételeiben” már egyenesen azt állítja, hogy közte és az előadó tanácsos között, a pályázat mikénti kizárására nézve, teljes összhang uralkodik, holott a ki figyelmesen elolvasta t. tagtársamnak a b. lapban közölt eredeti jogi véleményét és, az ezt követő cikkekben, az előadói munkálattól közölt idézeteit, az már csak ezekből is, tisztán láthatja, hogy az egyetértés köztük csak addig terjed, míg a gázgyár vélt jogainak sérelme miatt, lehetetlennek tartják az egységes és pedig a világítást és motorikus erőszolgáltatást együttesen és a maguk teljességében fellelő pályázat kiadását és lebonyolítását, hogy a gázszervezetekkel behatárolt területet mind a ketten amolyan nollime tangere-nek jelentik ki.

De a pályázat mikénti foganatosításánálketten háromfelé térnek el egymástól. Mert hisz az előadó ur elaboratuma — és itt már a saját bevallására is hivatkozhatom — nem csak Tutsek dr. ur jogi véleményével, hanem — és erre az előadó ur b. figyelmeztet is föl — meg önmagával is ellentétbe jut, midőn a „szerveződesnek”, mellesleg megjegyezve, magyar fordítást követelő, mert így alig érthető 21. §-ban, egészen mást mond, mint a „pályázati hirdetmény” idevágó szövegében.

A ki ebben kételkedik, olvassa el meg egyszer Tutsek dr. ur közleményeit és, minden közlelőbbi utmutatás nélkül, meg fog állításom valóságáról és arról is győződni, hogy ezt a nyilvánvaló ellentétet Tutsek dr. urnak lehetetlenség kimagyarázni.

Az én álláspontom különben az egész ügyre nézve, nagyon egyszerű és könnyen megérthető. Mert azt tartom, hogy a ki fáradságot vett magának a villamosági vállalatok ügyét tanulmányra tárgyává tenni, úgy, amint ezt én és Merza tagtársam tettük és így következtetéseit, nem képezzük fölterjesztésekből, hanem a világszerte mindenütt észlelt tényekből vezeteli le, az előtt többé egyetlen pillanatig sem maradhat kétségek, hogy oly városban, amilyen Kolozsvár, a közönség legelőkelőbb szükségleteit és érdekeit kielégítő villamos vállalat, csak úgy létesülhet, ha a villamos energia szolgáltatása, világítási és motorikus czélokra együttesen és pedig a város egész, de mindenesetre annak igazán városias területére kiterjedőleg, tétetik a vállalati ajánlatkérés tárgyává. Sőt, az összes vidéki városok példájának tanúsága szerint, így is, csak akkor számíthatunk a kiirandó pályázat sikerére, ha a vállalkozónak bizonyos, ha mindjárt aránylag rövidebb tartalmú kizárólagosságot biztosítunk. Mivel pedig, Tutsek dr. ur szerint, a gázgyárnak 1920 végéig, amugy is, föltétlen privilegiuma van, a mi, nézetem szerint, ugyan nem áll, de az érintett oknál fogva, én sem akarok e fölött vitalkozni, magam részéről is, teljesen egyetértek Merza tagtársamnak azzal, a megdöntöhetetlen indokokkal igazolt követelésével, hogy az 1920 végéig terjedő kizárólagosságot, a pályázatban a többi pályázónak is biztosítani kell.

A kérdés tehát tisztán csak az:

Van-e jogunk — a gázgyárral fennálló szerződési jogviszony mellett — arra, hogy a villamvilágítást és motorikus erő szolgáltatást, a gázszervezettel ellátott terület befeleglálásával is, egymással összekapcsolva tegyük vállalati versenypályázat tárgyává? Igen vagy nem? Erre a kérdésre, Tutsek dr. ur jogi véleménye és az előadó tanácsos ur elaboratuma nem-mel felel.

Mert, Tutsek dr. ur szerint, a gázgyár:

a) légszervezetekkel ellátott területen; és pedig:

b) a pótszerződés 8 pontja által is fenntartott olyatén kizárólagossági joggal bír, mely a világítási és motorikus czélokra szolgáló villamos áramszolgáltatásnak együttes és egységes kiadását és vállalatba adását kizárja.

Ezzel szemben:

Ada, a szerződés világos és félmagyarázást meg nem engedő határozományai alapján, kimutattam, hogy a gázgyárt megillető „kizárólagosság” szempontjából, a gázszervezettel ellátott és el nem látott városi terület között elvi különbség nincs.

Szükségesnek tartottam ennek igazolásáért azért, nehogy Tutsek dr. urnak állásfoglalása a b) alatti alap- és főkérdésben, melyet ez a megkülönböztetése, a város érde-

kei szempontjából, lényegesen enyhíteni látszik, de csak látszik, a tulajdonképpeni döntő kérdést elhomályosítsa.

Tutsek dr. ur a szerződés világos intézkedéseiből kimutatott állításomat most már azzal a kijelentéssel igyekszik megerősíteni, hogy a gázgyár csak ott bírhat kizárólagossági joggal, a hol csővezetékét a 33. §-ban foglalt feltételek mellett lefektetvén, a magánvilágítás tekintetében is elvált kötelezettségének megfelelt, (helyesen megfeleltett) mert itt is a jog a kötelezettség teljesítésével függ össze.

Erre, azen a helyen, most csak azzal a kéréssel felelek, szíveskedjék igen t. ellenfelem az alapszerz. 33. §-át meg egyszer figyelmesen átolvasni mert ekkor okvetlenül rá fog jönni arra, hogy az csakis a 6 §-ban körül írt közvilágítási terület kiterjesztésének föltételeiről szól, a mit, minden egyébtől eltekintve, már abból is világosan láthat, hogy az a consum, melynek biztosításától a világítás kiterjesztése függővé van téve, csakis éjszaki órák szerinti egységárral van meghatározva, mely egységi ár csupán csak közvilágításnál lehet alkalmazást. Ez azt hiszem, egyelőre elég. A forumon szolgálni fogok majd oly tények sorozatának bemutatásával is, melyek kézzel foghatólag bizonyítják, hogy mindkét szerződő fél egyértelmű akarata szerint, az a 33 § csakis a közvilágításra vonatkozatható.

Világos szerződési határozmányokat és a szerződő felek egyértelmű, valódi akaratát épp oly világosan demonstráló tényeket tehát a szerződés egytűvé nem tartozó kijelentéseinek még oly szellemes összevisszadobálásával sem lehet elmagyarázni.

De hát még erre sem akarok súlyt fektetni. Hisz ennek az eltérésnek, magában véve, még mindig csekély gyakorlati jelentősége van, mert hisz a gázszervezettel ellátott terület annyira azonos magával a tulajdonképpeni igazi városossal, hogy, a villamosági pályázat sikere szempontjából, ez képmi a mindenséget, a többi jóformán, az semmi.

Tehát az egész ügy sorsa attól függ, Ad b) hogy a gázgyár kizárólagossági joga ama pótszerződés 8. pontja értelmében, milyen határok között tekintendő fenntartottnak?

Erre az igazán döntő fökérdésre Tutsek dr. ur jogi véleménye, szóról-szóra, így felel: „A mig a technikai föltételek tekintetében a város szabad rendelkezési joga föltétlenül biztosítva van és, a mig az árak megszabásánál, a versenynéki tér nyílik, addig, ugyanazon ár mellett, mint más vállalkozónak, de egyuttal semmivel sem terhesebb jogi kikötések mellett, mint a minők az alapszerződésben foglaltatnak, köteles a város a villanyáramnak világítási czélokra való szétosztási jogát, 1920. végéig, a gázgyárnak, az ő kívánságára, privilegiumszerileg átadni.”

Ezzel szemben kimutattam, hogy Tutsek dr. ur distinctiója, a technikai föltételek és az között egyrészt, másrészt az alapszerződésben nem foglalt súlyosabb „jogi” föltételek között másrészt, mint a mely előbbieket tekintetében a városnak, szerinte is, szabad keze van, holott az utóbbiakra nézve, szerinte, nincs, merőben önkényes és hibás. Mert a városnak igenis, az összes, tehát mind a két csoportbeli föltételek megszabására nézve, megvan a szabad intézkedési joga és a gázgyár alávetette magát, a kérdéses 8 pontban, elsőbbségi joga gyakorlása tekintetéből, mind azoknak a föltételeknek, melyek mellett más vállalkozó a villamvilágítást szolgáltatni hajlandó. Igenis alá vetette magát. Mert a midőn kötelezettséget vállalt, hogy a villamvilágítást „oly áron” mint bármely más vállalkozó fogja szolgáltatni, ezt — sit venia verbo — csak „betűragás” mellett lehet egyesegydűl az egységi árra szorítani, minthogy potom oleso egységi ár is függhet oly föltételekkel össze, melyek azt, másrészt, nagyon is drágává tehetik (vide: a Mandel Szájbély-féle, oly sok buzgalommal dicsőített szerződés), viszont aránylag magasabb egységi ár, teszem a technikai módokatok, a városra és közönségre egyébként hármló százféle előnyök mellett, melyeket minden városnak magának kell kifizetnie”) igen olcsóvá válhatik.

És mivel egy ily vállalat összes föltételei, az ár, alakulás szempontjából, egymással elválaszthatatlanul összefüggésben vannak, az „oly áron” szavak alatt, a felek valódi akarata értelmében, „oly föltételeket” vagy oly módokatokat kell érteni és így a gázgyár, elsőbbségi joga gyakorlásánál, a más vállalkozó által elfogadott föltételeknek vagy módzatoknak alá van vetve.

Habár azonban ez, kétségtelenül, így is van, kijelentettem, hogy én ezt tovább vitatni nem kívánom, mert a város érdekeit még a Tutsek dr. ur distinctiójának helyes keresztülvitele mellett is, megváhatónak látom, kész lévén az 1920. végéig terjedő kizáró-

*) Talán meg lesz engedve ezen egyetlen alkalmom szavaim nyilvánvaló elferdítése ellen tiltakoznom, midőn utalok arra, hogy én, jogi véleményemben is kifejeztem, csak arról az egyetlen lehetséges módzatról szoltam, hogy a föltételeket a városnak kell meghatározni és hogy szerám ában sem volt, e részben sem, a Tutsek dr. ur rám fogta azt a badarságot mondani, vagy csak képzeli is, hogy a föltételek megállapítása a vállalkozóra volna bízható, amit magam is, világosan, képtelenségnek jelentettem ki.

(Folytatása következik.)

Kolozsvárt, 1900.

Ottó, ifj. Nagy János, dr. Szentkirályi Ákos, Merza Lajos, dr. Vajda Gyula és dr. Szádeczky Lajos.

A negyedik kerületben:

Sipos Kálmán, Böhm Mihály, Back Lajos, Szántó Bertalan, dr. Veress Vilmos, dr. Pisztori Mór és Herczeg Lajos.

A második kerületre vonatkozólag ma délelőtt 11 órakor volt a kerületi gyűlés a New-York szállóban.

Jelölve lettek:

Dr. Szamosy János, Kondász Ferencz, dr. Széchy Ákos, dr. Generich Gusztáv, dr. Menyhárdt Gáspár, Hatházi József és Kazay Rezső.

— **István napja.** István napját az ünnepeken több helyt ünnepelték meg igazi magyar vendégszeretettel. Dr. Török Istvánt, a református főtanoda kiváló tudósát, a főtanoda tanár testületén kívül, tisztelői és jóbarátai közül e tegnapi napon igen számosan keresték fel vendégszerető házában a fejtegető és szerencsevívatait. A vármegye tisztikara dr. Ignác Istvánt ünnepelte s a gazdag villásregeli azt számos felköszöntőkben adták kifejezést azon tisztelőinek és szeretetnek, melyet íránta és családja iránt viseltek. A polgárság egyik tisztelőreméltó alakjának, Vincze Istvánnak vendégszerető házában is sokan keresték fel István napján s igaz szívből kívánt mindenki még hosszú életet a derék polgárnak és szeretett nejének.

— **A burok végküzdelme.** Az itteni transzváli ügyvivőség azoknak a buroknak a számát, a kik a Fokgyarmatra betörték, legalább hatezerre teszik. Öt búr hadoszlop különböző részekben tört be Fokföldre. A hozzájuk csatlakozott afrikanderek számát legalább tízezerre teszik, úgy, hogy az angolok helyzete nagyon válságosra fordulhat. A Fokgyarmaton óriási pánik van s az angolok mindenfelől eszevesztetten menekülnek. A transzváli ügyvivőség koholmányának mondja azt a hírt, hogy a császár Krügernek hideg hangú táviratot küldött, a melyben Krügeret egyszerűen Monsieur Krügernek nevezi és nem mondja egyuttal elnöknek is.

— **Fekete karácsony.** Fekete, csunya volt a karácsony. Nem csillogott a fehér hóhély s nem szállingoztak a levegőben a ragyogó, tiszta pikkelyek, melyek olyan igazi karácsonyi hangulatot tudnak kelteni. A telet csak az állandó szürke borulat mutatta és a hideg, ködös reggelek. Ha igaz a közmondás, mely szerint fekete karácsonyok fehér húsvétja lesz, — akkor bizvást számíthatunk arra, hogy húsvétkor csörsőg szánfogatok trappolnak végig az utcákon.

— **A kolozsvári házber segélyező fillér egyület** f. hó 29-én, szombaton d. u. 4 órakor választmányi gyűlést tart, a Szvacsina Gézáé alelnök lakásán (Deák Ferencz u. 9 sz. II. emelet), melyre a választmányi tagoknak szíves megjelenése kéri. Rendkívül fontos ügyek kerülnek megbeszélésre ezek között a febr. 19-én tartandó házi-estély előkészületeinek módosztatái felett is határozhatnak.

— **Olcsó korcsolyázás a tanulók részére.** A kolozsvári tornakerti mesterséges jégpályán a korcsolyázás megkezdődött. A napi és évi jegyek árait várhatóan fenn tartották. A rendezőség azonkívül, próba képen, tanulók részére, 1 fros szelvény jegyeket ad ki, mely 25-szöri korcsolyázásra érvényes, tehát egyszeri korcsolyázás csak 4 korba kerül. Egy jegy azt az előnyt is biztosítja, hogy nincs személyes kiállítás, tehát tanulók felváltva, többen is használhatják. Természetesen a jegyekkel való belépés, a nap bizonyonyos órához lesz kötve. Ezzel a kedvezményrel a kultuszminiszter amaz intéjójának kívánnak gyakorlatilag érvényt szerezni, mely a tanuló ifjúság téli testgyakorlatát a testi nevelés körében a korcsolyázást kiválóan hangsúlyozza. Előkészületen van számos farsangi korcsolya ünnep, melyet jelmezes korcsolyázók fognak érdekesen tartatni s melynek sorozata mér a jövő hó elején kezdődik.

— **Kinevezés.** A kereskedelmiügyi miniszter f. hó 16-án kelt elhatározásával Kolbenheyer Bertalan m. kir. posta távirátigazgatóság segédtitkárát a kolozsvári posta távirátigazgatóság kerületében kerületi biztosá nevezte ki.

— **Eljegyzések.** Torbosztói dr. Bereczky Sándor m. kir. államvasuti fogalmazó a kolozsvári ügyvezetőeségnek, eljegyezte S. M. Berkeszen görényi Papp István deési ev. ref. egyházmegyei esperes és neje Domokosi Molnár Berta leányát. Arankát. — Pev. Papp Jánosné szép és kedves leányát Klementint, kit a kolozsvári közönség több éven át tartott jótékonykedésu hangversenyeken ravészi zongora játékaról előnyösen ismer, eljegyezte Hannel Róbert, a kassaoberbárgi vasut igazgatósági tisztviselője Budapestről.

— **Ev. ref. kántor választás Kolozsvárt.** A kolozsvári bellarkas utcai templomban megüresedett kántori állásra ma d. e. 11 órakor a templomban tartott közgyűlésen közfelkiáltással Zsigmond Károly sepi-szent-györgyi kántor tanítót választották meg. Az új kántornak igen szép hangja van s jól kezeli az orgonát. Hivatalát a jövő év elején foglalja el.

— **A siketnémák és vakok karácsonyestélye.** Mint minden évben, úgy az ez idei szent estén is megható ünnepély folyt le a siketnémák intézetében.

Emelte azonban az idei karácsonyünnepély jelentőségét az a körülmény, hogy a siketnémákon kívül a fogyatékos érzékeknek egy másik faja, a közelben lévő vakok intézetének aszerencsétlenségében is szerencsés növényeként szintén a siketnémák intézete dísztermében voltak felállítva, türelemmel várva a karácsonyból nekik juttatott öröme.

Szinte versenyeztek az emberek egymással az adakozásban; de ezeknek a jó szívű adakozóknak megjelenése kétszeresen fokozná a szerencsétlenségnek az örömet, ha ezek látnák, hogy ünnepükben részt vesz a közönség.

Szvacsina Géza kir. tan. polgármester, mint a két humánus intézet felügyelő bizottágának elnöke, titkárán dr. Nemes Ferenczen és a két intézet tanfőnökén s azok családtagjain kívül néhány érdeklődő jelenlétében tartatták meg a lélekemelő ünnepséget.

Az intézet fáradhatatlan és jeles igazgatója Taraczký Ferencz vezette be az ünnepélyt, ki a családias elbárást hangsúlyozta beszédében és ugyancsak, mint a családias jelleg kifejezését s érvényesülését jelezte azt a gondoskodást, mely mindenkor, de főleg a karácsony szent örömeinek előkészítésében nyilvánul immár nem csak a siketnémák, de a vak gyermekekkel szemben is.

Ezután néhány siketnéma növények szavata következett, kiknek ide s érthető kifejtése, valamint a Pósa és Forgó bácsik gyerekköltésze, mert ezekből mondottak el egy egy szemelvényt, nemcsak, hogy kellemesen hatottak a jelenvöltekre, de egy néhány csillogó könnyeséppel is csaltak a személpárokra. Közben dr. Szekeres József az intézet róm. ka'h. hitoktatója egy virágmesével jellemezte a vakok lelki gyógyulását az által, hogy őket többi szerencsétlen társaikhoz képest mily szeretet veszi körül s mily jó lelki emberek körébe jutottak, kik atyai gondoskodással és szeretettelük nyitják szerencsétlenségük érzetét, valamint a siketnémákat, úgy őket is megmentik a társadalomnak. És pedig mindezt a siketnémák is érthető s általuk leolvasható lassabb kifejtéssel mondta el. Utána még négy siketnéma növények szavalt.

Végül egy Szigeti Sándor nevű vak növények között meg társai nevében pár szóval a jótékonyt, melyet a közönség a vakokkal szemben gyakorolt.

Ekkor a polgármester fejezte ki köszönetét a töle megszokott szép beszéd keretében mindkét intézet tanári, tanítói karának odaadó fáradozásáért s buzgólkodásáért, melyet — reflektálva az igazgató bevezető beszédére — a szerencsétlenség nevelésében a családias jelleg megvédése s ápolása érdekében állandóan kifejt. Ezek után kiosztották az ajándék tárgyakat s a jelen voltak mindannyian a jól eső meglepetéssel megnyugtató érzetével eltelve távoztak a siketnémák intézetéből, az ember szeretet e felszentelt csarnokából.

— **Közgyűlés.** Kolozsvár város törvényhatósági bizottsága szombaton délután közgyűlést tart.

— **Az Iparosok közlönyének szerkesztősége** által rendezett karácsonyi ünnepélyt egyik fáradhatatlan női bizottsági tagjának neve. Winzer Hermanné urnő véletlenségből az ünnepély tudósításából kimaradt. Kimaradt még a Dávid Ödönne urnő neve is, a ki pedig szintén terékeny részt vett a szép ünnepély rendezésében.

— **Ezüst lakodalm.** E hó 23-án ünnepeltük Pusztá-Szilason (Ugra) Bölöny József földbirtokos s kolozsvári intendáns és áldott szívű fenkölt lelkű neje, Nediczky Ferike házasságának 25 éves évfordulóját. Felesleges innom — országos ismeretes — a házigazdának, egy ósregi gentri család nemes szívű tagjának, a magyar művészet körül kifejtett műérzete, értékes tapasztalatai, valamint nemes áldozatkészsége által szerzett érdemeiről, még feleslegesebb a házi asszonyának a magyar urnők kiváló alakját bemutatni. Ki ne hallott volna Deák Ferencz kedvenc unokahugáról s ki ne emlegetné, ha egyszer házuknál megfordult, magyaros vendégszeretetét, figyelmesen gondoskodó jóságát, szelleműds társalgását.

Az ezüst menyegzőn két ezüst gyűrű várt készen, hogy alkalmi beszéd kíséretében lehuzzam azokat az ünnepő házaspár ujjaira s rövid reflexióval az elreput 25 év eseményeire, az isteni kegyelem forrásához, az örök szeretethez vezéreljem a jelenlevőket áhítatos lelkű, buzgó imában kérve a szeretet Istenét, hogy továbbra is vezérelje s védje őket. Látni kellett volna azt, hogy mily buzgó imádkoztunk mi ott, azon a pusztán, abban a meleg óthouban. A házaspár könnyek között, szeretettel karolta át egymást. A társalkodónak, a régi hű kulcsár, a derék ispán és műkertész üdvözölve vették őket körül.

Asztal körül ülve kifogyhatatlank voltunk a 25 év emlékeinek felújításában. Első volt a kegyelet emlékezőse a haza bölcsének alig néhány hét-el e házasság megkötése után bekövetkezett haláláról. Aztán következett a családanya, az apa, a testvér, elhunytáról való megemlékezés. A művészet-világ élzete tarka változatos történetekben lett színe hozva. Alkonyodni kezdett, mikor az uradalom személyzete kért és nyert bebecsátatást. Elő jött magyaros ünnepi díszben az uradalmi gépész kedves leánya nagy örökzöld koszorúval, nemzeti szalaggal és üdvözölő verssel. Az asztalt a társalkodóné és a műkertész ezüst buza kalászkokkal díszített előlívrag bokrétaival ékesítette fel. A házigazda szíveségből a személyzet is áldomás-al ült meg a közkedveltségű házaspár családi ünnepélyét. Nagy öröme ev. ref. lelkész.

— **Felolvasó est.** A Szent Antal idegenlens gyermek menház javára rendezendő legközelebbi felolvasó est, vasárnapon, f. hó 30-án esti 6 órakor, Kolozsmegye törvényhatóságának nagylelkű engedélye folytán ezúttal a megyeház dísztermében fog megtartatni. Ezen felolvasó estén Zlamál Ágoston a gyulafehérvári főgimnázium tanára fog felolvasást tartani, Hahn Hohn Ida grófné a XIX-ik század legnagyobb nőconventütiájá; cziemen; Akontz Ilona és Antalffy Endre tanárjelölt egy-egy költeményt fognak elszavalni; a Maria énekkar pedig három éneket fog előadni. Gróf Májláth Gusztáv erdélyi püspök kiáltásba helyezte, hogy a felolvasó estén meg fog jelenni.

— **Tizenöt házasság Kolozsvárt.** Ünnepe másnapján tizenöt házasságot kötöttek Kolozsvárt. Az anyakönyvi hivatalban Hymán lánczainak e sommás felvétele a társadalmi élet erkölcsi tisztulásának örömdetes megnyilatkozása, mert a vadházasságok számának tetemes fogyatkozását jelenti; a református részén levő hívek mindannyian kikérték az egyház áldását is. Az új házaspárok nagy része az iparos osztályhoz tartozik.

— **Rendőrkik.** Ez a kiáltás riadt végig a mult éjszaka a főtéren. Történt ugyanis, hogy egyik főtéri vendéglőben egy nagyobb szabású pofokodás történt, mulatózó civilok és alisztek között. Egy örmester a csata nevében kardot rántott, mire nagy pánik keletkezett a vendégek között, a kik közül többen az utcára rohantak és rendőrök után kiabáltak. Hosszasan hangzott a lármá, de rendőr nem volt sehol. Végre hosszas kutatás után előkaptak négyet, a kik aztán a helyszínen megjelenő, lecsillapították a kedélyeket. A feleket pedig bekísérték a rendőrségre. Szerény véleményük szerint ünnepnapok alatt, a mikor rendesen mulatózók a világ, mint máskor, éberebbek is lehetnének a rend őrei.

— **Marosvásárhelyi hírek.** Marosvásárhely sz. kir. város törvényhatósági bizottsága december 29-én rendes közgyűlést tart. A közgyűlés nagyon viharosnak ígérkezik. Ekkor fogják tárgyalni 1898.99 évi zárszámadásokat, a melyeket legalább 6 ízben dobott vissza a közgyűlés és belügyminiszter a tanácsnak. Tárgyalás alá kerül a jövő évi költségvetés, a városi várnok bérbeadásának, azonkívül választások lesznek. Az első tanácsosi állásra Oroszlány István, az ellenőrtre Bartha Ferencz lesznek megválasztva. Azonki ül betöltés alá kerül egy új rendőrfogalmazói állás, melyre legközelebb valószínűleg sz. kir. Páterfi Károly lesz meg. A függetlenségi párt itt is egyik hosszú idő óta a párt ügyét szolgáló buzgó tagját mellözi.

— **Hangyák a gyümölcstermelés szolgálatában.** Míg nálunk a gyümölcstermelő borszánkod a nézi gyümölcsfáin az ide-oda mozgó hangyahadat, addig a kínaiak a hangyák mint a gyümölcstermelők barátai nagy tekintélyek örövendek. Kína déli tartományaiiban ugyanis a narancsfákat gyakran egészen ellopja a sok hernyó és egyéb más férgek, melyek kiirtására a kínaiak a hangyákat használják fel oly módon, hogy sertes- vagy marhabőlyagokban összegyűjtik azokat s a hőlágokat kinyitva a fákra aggalják. A hangyák kimászván a hőlágokból, az egész fát elárasztják és az ott található hernyó és egyéb férgeket rövid idő alatt elpusztítják. Hogy a hangyák a szomszédos fákra is átmászhasanak, bambusz-nádból átjárókat készítenek egyik fától a másikig, melyeken át az apró had könnyen átjuthat egyik fáról a másikra.

— **Az új orvosi díjszabás.** A hivatalos lap vasárnapi száma közli azt a belügyminiszteri rendeletet, mely a magánorvosok díjazásának legkisebb mértékét megállapítja. Ezt az új díjszabást, mely 1901 január elsőjén lép életbe, a legtöbb helyen feregettek. Úgy magyarázták, mintha ezentul az orvosnak csakis a szabályzatban megállapított díjakat kellene fizetnie, mi sok esetben ad abszurdum vinné a díjszabást. Mert például a három forintos egyszeri látogatási díj harmincz napi beteglátogatás után 90 forintot tenne ki a szabályzat rendelkezése szerint. Ez pedig súlyos jogosulatlan megterhelése volna a közönségnek. A félreértést, melyet az új díjszabásnak sok ehhez hasonló rendelkezése támogatott s mely éppen az orvosi kárnak vált volna kárára, — eloszlatja dr. Babarcei Schwartz Ottónak, az Orvosok Lapja első számában megjelent magyarázó cikke, melyben kimondja, hogy a magánorvosok díjazásának alapelve továbbra is az 1876-iki egészségügyi törvénynek az a kimondott elve marad, hogy „a magánorvosok díjazása kölcsönös megfizetésűl függ.”

Ugyanez a törvény azonban elrendelte azt is, hogy azokra az esetekre, ahol ilyen kölcsönös megfizetés létre nem jött, szóval peres esetekben a belügyminiszter által megállapított fokozatos minimális tarifa szerint a bíróság ítéli meg az orvos díját. A belügyminiszterium tehát nem tett egyebet, mint megállapította a törvénykiváta tarifat, mely azonban csak a peres esetekre vonatkozik s a kölcsönös megfizetés jogát nem érinti. Ezt különben kifejezi maga a rendelet is, mely első pontjában a törvény szövegének majdnem szószenteti ismétlésével fenttartja a kölcsönös megfizetés szabadságát.

— **A kinos felköszöntő.** Londonban bankettet tartottak nemrég az „Electrotechnikai Egyesület” tagjai. 361 vendég gyűlt össze a lakomán, ezek közt csupán egy nő tag volt, miss Ayrton, az ismert nevű tudós kisasszony. A lakoma vigan folyt addig, míg a felköszöntők nem értek, itt azonban megcsappant a jókedv. Hogyan köszöntés fel a vendégsereget, érdemes e az egy nő tagért külön megemlíteni a „hölgyeket”? A kik először vették kezükbe a poharat, így szólottak: „Mylords, lady and gentlemen”, a mi

persze nagyon komikusan hangzott. A következő toasztotó így kezdte beszédét „Mylords Mrs. Ayrton and gentlemen”. Sir John Wolfe Barry, a harmadik szónok azt mondta beszédje elején „Mylords, Madame and gentlemen”. Persze egyikük sem tudta a helyes megszólítást eltalálni s nagy zavarban voltak a kisasszony miatt s elhatározták, hogy ezentul hasonló kellemetlenség esetén ne érje őket, legalább még egy női tagot választanak be az egyesületbe. Csak hogy mit szól ehhez majd Ayrton kisasszony!

— **Rémulalom Szerbiában.** Alig pár napja még, hogy a belgrádi törvényszék felségserést miatt hétévi nehéz fogságra ítélte Gencsics volt minisztert s már megint újabb politikai letartóztatás híre érkezik a szerb fővárosból. Most, mint tudósítók táviratozza, Markovics Cincár nyugalmazott ezredeset fogták el. Ez a letartóztatás nagy szenzációt keltett egész Belgrádban. Markovicsot a legutóbbi kormányváltás alkalmával fölmenneték eddigi állásától, melyet mint a szerb rendőrség parancsnoka elfoglalt. Az ezredes, mondja a vád, emiatt névtelen leveleket írt a királyi párnak, melyben gyalázó kifejezésekkel illette őket. Ma az ezredes abban a pillanatban fogták el, mikor újból gyalázó levelet akart a postaszekrénybe dobni. Lakásán a többi levelek közül is egy-néhányt megfogták a másolatát. — Ugyancsak Belgrádból táviratozza tudósítók, hogy ma csakugyan letartóztatták Gencsics Andrást, az ellélt volt miniszter apját, akinek elfogatásáról már napokkal előbb süttögtak. A vád ellene tudvalevően az hogy 1898-ban elszakított háromszáz frankot.

— **Ma este Pferschy nagy sörernakában Balog Jancsi igen érdekes műsorral hangversenyez.**

— **Követeljünk mindenütt Emkegyűjtőt.**

Gyászrovat.

Alólirottak mély fájdalommal tudatják, hogy jó, édes anyjuk, illetve nagyanyjuk és anyósuk özv. Balogh Károlyné, szül. Csomafai Luiza folyó hó 22-én délután 6 órakor élete 75-ik, özvegysege 17-ik évében megszűnt élni. Csomafaián 1909. decemcer 23. Balogh Albert, neje és gyermekei. Balogh Aladár, neje és gyermekei. De Candedo Antalné, szül. Balogh Berta, férje és gyermekei. Balogh Károly és neje, Bólni Istvánné, szül. Balogh Ágnes, férje és fiuk, néhai Mille Sándorné szül. Balogh Mimi gyermekei, — Kis Lajos és fia.

Özv. Literati Luka Györgyné, szül. Kocsis Ágnes, mint az elhunyt édes testvére és gyermekei, továbbá Nagybaconyi Tókos Zsigmond és neje szül. Kibédi Péterfy Jolán, — mint az elhunyt nevelt leánya és gyermekei megtört szívvvel jelentik a közelebbi és távolabbi rokonok nevében, hogy testvére, — nagyanyje és nevelőanyja özv. Városlalvi Gedő Mária született Kocsis Rozália életének 81-ik, özvegysege 38 ik évében, végleggyengülés következtében, folyó 23-án délután 2 órakor egy szebb házába költözött.

Gergelyffy Sándor M. Váshelyt meghalt.

LEGUJABB.

Az „Ellenzék” távirati, telefon tudósításai és sürgöny-levelei.

A jótékonyasági-egyesületek.

Budapest, decz. 27.

Szél Kálmán miniszterelnök a közjótékonyasági egyesületek szigorú felügyelete érdekében újból körlevelet intézett a hatóságokhoz azon felhívással, hogy az időnként megtartott vizsgálótok eredménye alapján úgy a tagok létszámáról, mint az egyesület vagyoni viszonyairól is tegyenek jelentést. Mint a „Kel. Ért.” jelenti, e körlevélben a miniszterelnök határozottan megtiltja, hogy egyesületek ügynököket alkalmazzanak. A miniszterium különben a folyó évben hét egyesületet oszlottat fel megállapított szabálytalanságok miatt, három ellen most van folyamatban a hivatalos vizsgálat.

A sajtó és az új választások.

Budapest, decz. 27.

A jövő évi választási küzdelmek előjelei a sajtóban mutatkoznak leginkább. Január elsőjével huszonegy új politikai lap indul meg az ország különböző részeiben.

Szenzációs fordulat a belgrádi Panamában.

Belgrád, decz. 27.

Emlitettük, hogy Ilics Mihály a belgrádi nemzeti bank igazgatója 180 ezer frank eliskasztása után Belgrádból eltűnt és holttestét Pancsova környékén megtalálták. Mindenki azt hitte, hogy Ilics öngyilkos lett, most azonban szenzációs fordulat állott be: Pancsova rendőrsége ugyanis kiderítette, hogy Ilics gyilkosságnak esett áldozatát és a tetteseket a közfelkővő Ovcsa községben le is tartóztatták. Ezek egyike tagad, míg a másik beismertében van.

A rendőrség erről rögtön értesítette a belgrádi rendőrséget.

Belgrádban — mint a „Kel. Ért.” nek jelentik — a hir nagy megdöbbenést keltett, mert azt gyanítják, hogy a gyilkosság értelmi szerzői ép azon előkelő körökben keresendők, melyekben az előkelő családból származó fiatal sikkasztó legfőbbet megfordult. Egy-egy előkelő klubban gyakorta megfordult, naponta kártyázott és mindig horribilis összegeket vesztett.

A burok.

Fokváros, decz. 27.

Nagyobbrészt felkelő hollandusokból álló sereg a Zuur hegyek között elsáncolta magát.

Angol csapatok üldözőbe vették őket.

Philippstornban 1500 hollandi csatlakozott a burokhoz.

Kongresszus.

Bpest, decz. 27.

A magyarországi cipész és csizmadia munkások IV. kongresszusa, melyet Karácsony két napján a fővárosban tartottak, csak győren volt látogatva, mindössze 20 község küldött képviselőt. A jelentésekből kitűnik, hogy a szakmozgalom 1896. óta erősen hanyatlott, mit a kormány és a vidéki hatóságok tulkapásaival a szőlészabadság és gyűlékezési jog terén magyaráltak a felszólalók. — Hogy hatásosabb tevékenységet fejtsenek ki, a kilenczesszakszervező bizottságot két új taggal tizenegyesre egészítette ki a kongresszus. Azután elhatározták, hogy a legközelebbi kongresszust 1902. december havában tartják meg és hogy a szervező bizottság lehetőség szerint a vidéken kerületi gyűléseket is rendezzen.

A módosítandó ipartörvénybe oly intézkedéseket kér a kongresszus, melyek lehetetlenné tegyék, hogy a munkásoknak a maguk lakására munkát adjanak ki, mert ezzel a kontar-cipészek száma szaporodik, a mi nagy akadály a szervezkedésnek. Kimondták, hogy személyes jellegű dolgokat a szaksajtó révén nem szellőztethetnek, végül határozati javaslatot fogadtak el, hogy emlékiratilag és küldöttségileg fogják a kormányt sürgetni a központi szakszervezetnek törvényhozői uton való felállítására.

Szerencsétlenség.

Keszthely, decz. 26.

Bontz József káplán karácsonykor a Festetich kastélyba ment misére a gróf fogatján. A lovak a nagy néptömeg láttára megbokrosodtak és a fűtenzán vad futásnak eredtek. A káplán látva a veszélyt, kiugrott a kocsiából, arczát súlyosan megsebesítette és eszméletlenül maradt a földön. Hordágyra fektették és lakására vitték. A lovak a grófi kastély felé rohantak. A kocsiat az uton összezúródva találták meg.

Kinából.

London, decz. 26.

Pekingből jelentik 24-éről. Hittérítők jelentik, hogy Pekingtől 35 mértföldnyire egy faluban a boxerek 12 katolikust megölték. Nyolczat a templomban égettek el. A katonai hatóság intézkedett a megtorlás iránt. Sanghából jelentik, hogy Tuan és Cvang herceget a szeni határon elfogták. Ebből azt következtetik, hogy a hatalmak követeléseinek eleget tesznek.

Ujabb győzelem.

London, decz. 27.

Fokvárosból sürgönyzik: Egy század angol lovasság, mely az burokat üldözte, kelepezebe került.

Egyrésze elpusztult, a többi a burok elfogták.

Főszerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Felolvas szerkesztő és lapfajladonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.

SZILÁGYI ELEONORA

Liqueur, Punos, Szesz- és Rumgyára
KOLOZSVÁRT.

Kossuth Lajos (Belmagyar-utca) 32. Telefon sz. 239.

Alapítottatott 1832.

Ezen kitűnő hazai gyártmány, mely külföldön is legelső rendű kintutészekben részesült, kapható a **Gyártelep fő üzlet** helyiségében, valamint minden első rendű helybeli és vidéki fűszer üzletben gyári áron.

Tisztelettel

Szilágyi Eleonora,

liqueur, punos-szesz- és rumgyára.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoală - BCU Cluj-Napoca.